

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.5.2013
COM(2013) 350 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**DET EUROPÆISKE SEMESTER FOR 2013: LANDESPECIFIKKE
HENSTILLINGER**

EUROPA UD AF KRISEN

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**DET EUROPÆISKE SEMESTER FOR 2013: LANDESPECIFIKKE
HENSTILLINGER**

EUROPA UD AF KRISEN

1. INDLEDNING

En gang om året evaluerer Kommissionen de økonomiske og sociale resultater for hver medlemsstat og kommer med landespecifikke henstillinger, der tjener som retningslinjer for de nationale politikker i det kommende år. I lyset af den dybe økonomiske og finansielle krise, som skaber social nød for mange, og de seneste prognoser, der viser, at EU langsomt er ved at komme sig fra en langvarig recession, vil der blive ført særlig kontrol med dette års henstillinger.

Formålet med Kommissionens regelmæssige overvågning er:

- at klarlægge de vigtigste økonomiske og samfundsmæssige udfordringer for EU og euro-området i lyset af den voksende indbyrdes afhængighed mellem vores økonomier
- at vurdere fremskridt, opfange advarselssignaler om problemer hurtigere end tidligere og gennem henstillinger udstikke retningslinjer for, hvordan medlemsstaterne kan gennemføre deres politikker på en måde, der hjælper EU med at tilpasse sig og opnå en bæredygtig vækst, og som skaber jobs og en anstændig levestandard for alle dets borgere.

Kommissionens analyser, der bliver fremlagt sammen med henstillingerne for 2013, viser, at EU er ved at skabe varige ændringer og forsøger at løse de alvorlige strukturelle problemer, som er vokset over det sidste årti. Disse ændringer finder sted i en global kontekst, hvor der er behov for reformer i de fleste førende økonomier og en stærk økonomisk udvikling i vækstøkonomierne. Medlemsstater bestræber sig på at gennemføre nødvendige de reformer og arbejder hårdt på at få kontrol over de offentlige finanser. Tempoet og virkningen af disse anstrengelser varierer fra land til land – tilpasningen er især tydelig i programlande og de mere sårbare medlemsstater. Udfordringen består i at gennemføre de aftalte reformer, nogle gange med større hast og flere ambitioner. Når Kommissionen føler, at der er behov for mere effektive foranstaltninger, fastlægges disse i henstillingerne.

I løbet af de sidste fem år har indsatsen været fokuseret på krisehåndtering, genopretning af den finansielle stabilitet og sikring af euroen som forudsætninger for fremtidig vækst. På kort sigt hæmmes opsvinget af det høje gælds niveau, såvel offentligt som privat, der har hobet sig op i mange medlemsstater, og af at saneringen af banksektoren kun langsomt bærer frugt. Omfanget af ubalancerne, der er vokset over flere år, og deres hastende karakter har endvidere

ført til betragtelige tilpasninger, som nu skal gennemføres samtidig over hele Europa med en stor indbyrdes afhængighed EU-økonomierne imellem.

Det tager længere tid end ønsket at udstikke en mere bæredygtig vækstkurs. Konsekvenserne for samfundet efter flere år med lav eller ingen vækst er vidtrækkende med en meget høj arbejdsløshed og en voksende fattigdom i flere dele af Europa. Graden af ulighed og spørgsmålet om retfærdighed er nu i centrum af den offentlige debat, hvilket viser, at en politik for at være vellykket ikke bare skal være velgennemtænkt, men også skal have politisk og samfundsmæssig opbakning. De dystre prognoser for forbedringer af arbejdsmarkedet på kort sigt vil være endnu en test af medlemsstaternes velfærdssystem. Det vil tage tid, før de positive virkninger af de beslutninger, der træffes i dag, slår igennem og fører til en mere dynamisk, voksende og jobskabende økonomi.

Europa har behov for finanspolitisk konsolidering – bæredygtig vækst kan ikke ske på grundlag af uholdbar gæld – og Europa har behov for reel vækst, så folk kan finde bæredygtig beskæftigelse. Problemet med ungdomsarbejdsløshed kræver en målrettet og hurtig indgriben. Da den nuværende krise er såvel strukturel som cyklisk, skal tempoet for reformerne sættes op i hele EU for at sikre et opsving og genskabe balance i økonomien. Underskudslande skal styrke deres konkurrenceevne, og overskudslande skal fjerne de strukturelle hindringer for væksten af deres indenlandske efterspørgsel.

Strukturelle reformer kan være problematiske, men de er med til at fordele tilpasningsbyrden og gevinsterne mere jævnt i hele samfundet. En begrænsning af bureaukratiet for virksomheder er med til at skabe et erhvervsvenligt miljø, en nedbringelse af omkostningerne i forbindelse med tjenesteydelser hjælper lavindkomstgrupper, og en mere effektiv administration leverer bedre kvalitet og mere økonomisk overkommelige tjenesteydelser. Der er behov for meget større støtte til de arbejdsløse, særligt de langtidsledige, for at hjælpe dem til at opnå de fornødne kvalifikationer og den fornødne vejledning til at få et nyt job, ligesom de unge skal hjælpes på vej i overgangen fra uddannelse til arbejde. Der er behov for at finde løsninger for virksomheder, der har en fornuftig forretningsplan, men som ikke kan opnå finansiering. I alle medlemsstater er der et behov for en større investering i et velfungerende uddannelsessystem, i at udstyre folk med de kvalifikationer, der er nødvendige i det enogtyvende århundredes økonomi og til at sætte gang i innovationen og øge konkurrenceevnen.

ECB's tiltag har bidraget afgørende til at fjerne de formodede risici, der truer euro-områdets stabilitet. De lavere rentesatser og genskabelse af normale lånemuligheder i økonomien har dog stadig svært ved at vinde fodfæste, særligt i periferien af EU. Færdiggørelsen af opbygningen af Den Økonomiske og Monetære Unions (ØMU), særlig bankunionen, vil være afgørende for at kunne understøtte væksten og forhindre, at der på ny opstår ubalancer.

Kommissionens analyse af nationale reformprogrammer viser tydeligt, at medlemsstaterne kunne gøre mere for at hjælpe sig selv på vej til igen at skabe vækst og bringe Europa ud af krisen. Den manglende evne til at fjerne hindringer og gribe mulighederne, modstanden mod forandringer og den manglende forståelse for, hvor meget det haster, som er til stede i nogle lande, bidrager i et varierende omfang alle til et miljø, som ikke får virksomhederne til at blomstre og skaber nye jobs. Forsinkelser i forbindelse med gennemførelsen af de nødvendige reformer vil i sidste ende kun øge de finansielle, økonomiske og samfundsmæssige omkostninger. Omfanget af disse udfordringer kræver, at alle aktører, herunder arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, arbejder sammen for at udvikle og gennemføre de

rette foranstaltninger. For at nå disse fælles mål vil det være afgørende at bevare og uddybe EU's indre marked.

2. SAMLET VURDERING

De udfordringer, som Unionen står overfor, er komplekse og kan kun overvindes ved en samlet løsning, der samler politikudformning og gennemførelse på både EU-plan og nationalt plan. Dette er et vigtigt formål med den europæiske semesterproces.

Den detaljerede analyse, som understøtter denne pakke, viser, at:

- **En genskabelse af balancen i EU's økonomi er i gang.** Der er gennemført eller påbegyndt vidtrækkende reformer i de seneste år med henblik på at rette op på tidligere ubalancer og bevæge økonomien i en mere bæredygtig retning. De store og vedvarende underskud på de løbende poster, som ses i flere lande, er mindsket betydeligt og sænker risikoen for pludselige afbrydelser i den eksterne finansiering af disse økonomier. Mens der for nogle af disse reformer kommer til at gå en vis tid, før de opnår fuld virkning, er der allerede synlige forbedringer i Europa, f.eks. i forhold til eksportresultaterne eller afbetalingen af renterne på statsgælden.
- **Arbejdsløsheden, herunder ungearbejdsløsheden og langtidsledigheden,** har nået et helt uacceptabelt højt niveau og vil sandsynligvis forblive højt i den nærmeste fremtid, hvilket kræver en beslutsom og hurtig indsats. Der er iværksat reformer for at forbedre arbejdsmarkedets tilpasningsevne og fleksibilitet i flere dele af Europa, men det vil tage tid at skabe nye jobs i hele økonomien.
- **Den finanspolitiske konsolidering er i gang** og med til at få de offentlige finanser under kontrol. Aldringen af befolkningen i mange medlemsstater udgør dog stadig en udfordring for deres fremtidige finansielle bæredygtighed for så vidt angår pensioner og sundhedssektoren, så det kræver en indsats nu for at sikre, at europæere i fremtiden fortsat kan nyde en høj levestandard.
- **Strukturreformer er afgørende** for at sætte gang i væksten og tjene det dobbelte formål med at sænke arbejdsløsheden og genoprette bæredygtigheden for de offentlige finanser. Genopretning af konkurrenceevnen derhjemme er også centralt for at gribe mulighederne for vækst på verdensplan.

Analysen giver mulighed for at uddrage en række politiske konklusioner:

- Der er behov for yderligere foranstaltninger for at imødegå den store offentlige og private gæld i mange medlemsstater, og perioden med stærkt begrænsede lånemuligheder til stærkt forgældede økonomier skal fortsættes og styres omhyggeligt. Som ECB's udlånsundersøgelser viser, skal en yderligere forbedring af banksektorens sundhed prioriteres, så den kan kanalisere midler til de produktive dele af økonomien, særligt SMV'er. Nye ordninger, som er udviklet af Kommissionen og EIB i samarbejde med ECB og har til formål at skaffe midler til finansiering af realøkonomien, kunne i denne forbindelse spille en vigtig rolle. Finansiering af investeringer fra EU's strukturfonde kommer til at spille en afgørende rolle i dele af EU i de kommende år. Det er også afgørende for at

genskabe normale lånemuligheder i økonomien at fremme alternative finansieringskilder og mindske virksomhedernes traditionelle afhængighed af banklån.

- Medlemsstater med et højt niveau af arbejdsløshed er nødt til at optrappe de aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, såsom erhvervsuddannelse og arbejdsformidling. Der henstilles til at gennemføre yderligere reformer for at lette adgangen til beskæftigelse, mindske arbejdsomkostningerne og bekæmpe segmenteringen af arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedets parter har en central rolle med hensyn til at udforme og gennemføre disse politikker. De unge arbejdsløses situation er særligt bekymrende, og der henstilles til at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med EU's ungdomsgaranti, som EU-medlemsstaterne efter forslag fra Kommissionen nu er enige om.
- Medlemsstaterne er nødt til at gøre mere for at styrke deres egen økonomis konkurrenceevne. Arbejdsmarkedsomkostningerne, som spiller en vigtig rolle, skal ligge på linje med produktivitetsvæksten og vil fortsat være under nøje kontrol. Større konkurrence på produkt- og tjenesteydelsesmarkederne er også afgørende for at øge produktivetsniveauet i økonomien og sænke priserne. På samme tid hverken kan eller vil Europa konkurrere i den globale økonomi udelukkende på omkostninger. Forud for og under krisen blev der ikke i alle medlemsstater foretaget den nødvendige investering i uddannelse, færdigheder, forskning, innovation og ressourceudnyttelse. Manglen på de rette færdigheder, produkter og tjenester udgør en alvorlig trussel mod Europas udsigter til fremtidig vækst, så det er nødvendigt med hurtige, afhjælpende foranstaltninger på disse områder i overensstemmelse med Europa 2020-målene.
- Der er øjeblikkelig behov for en større indsats for at skabe betingelser, der fremmer virksomhedsudvikling, forbrugermiljø og jobskabelse – for eksempel er der stadig behov for betydelige forbedringer af netværksindustriens funktion, af konkurrencen inden for centrale servicesektorer, f.eks. detailhandel, af adgangen til visse former for erhverv og virksomhed samt af den offentlige forvaltnings effektivitet.
- Medlemsstater med overskud på de løbende poster og tilstrækkelig skattemæssigt råderum kan gøre mere for at sænke de høje skatter og bidrag til social sikring, som de opkræver for lavindkomster. Den seneste tids lønudvikling i overskudslande bidrager til at opretholde efterspørgslen og har også positive eftervirkninger i EU. Disse medlemsstater kan også øge den indenlandske efterspørgsel ved at åbne op for deres servicesektor gennem fjernelse af uberettigede begrænsninger og adgangsbarrierer og dermed gøre tjenesterne mere økonomisk overkommelige for lavindkomstgrupper og fremme nye investeringsmuligheder.
- I lyset af de reelle fremskridt, der er gjort for at nedbringe budgetunderskuddene, den grad af konsolidering, der allerede har fundet sted og den økonomiske aktivitet, der er mindre end forventet, giver stabilitets- og vækstpakten mulighed for, at medlemsstater i visse tilfælde kan gives længere frister til at bringe underskuddet ned under 3 % af BNP. Det er dog ikke muligt at rokke ved nødvendige konsolideringer, og nogle medlemsstater står stadig over for

betragtelige tilpasningsbehov. Kommissionen foreslår at give en række af dem ekstra tid til at rette op på deres uforholdsmæssigt store underskud. Dette forslag om længere frister betyder ikke, at der skal slækkes på indsatsen – tværtimod skal tiden bruges til at nedbringe det strukturelle budgetunderskud, forstærke reformerne og bane vejen for en bæredygtig genopretning.

- Som en del af de mellemsigtede finanspolitiske strategier kan og skal der gøres mere for at forbedre effektiviteten af offentlige udgifter og retfærdigheden og effektiviteten af skattesystemet. Der er behov for at fjerne den ineffektivitet, der er indbygget i udformningen af nogle skattesystemer (for eksempel nogle nedsatte satser og andre skattefritagelser). Det er også nødvendigt at optrappe bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse. Selvom prioriteringerne afviger, henstilles der i denne forbindelse til flere foranstaltninger.
- Retfærdighed er afgørende for reformernes bæredygtighed og effektivitet. Krisen har allerede haft en vedvarende virkning på de dårligst stillede i vores samfund, idet antallet af mennesker, som er truet af fattigdom, er stigende i mange lande. Medlemsstaterne er nødt til at investere i deres menneskelige kapital og stille tilstrækkelige tjenesteydelser til rådighed for deres borgere. Der er et behov for større opmærksomhed om de fordelingsmæssige konsekvenser af reformerne for at sikre, at de skaber varige resultater til gavn for alle. Flere medlemsstater skal være mere opmærksomme på at bekæmpe forskellige former for fattigdom – børnefattigdom, hjemløshed, fattigdom blandt beskæftigede og overdreven gældsætning i husholdningerne – og på at sikre effektiviteten af det velfærdssystem, som tager hånd om de berørte personer.

Afgørelser, der allerede er truffet på EU-niveau, har bidraget til medlemsstaternes reformbestrebelse, men der er behov for, at der hurtigt træffes yderligere foranstaltninger:

- Medlemsstater, som har oplevet alvorlige finansielle vanskeligheder, kan gøre brug af de bagstoppermekanismer, som for nyligt er oprettet på EU-niveau¹. Den finansielle bistand, som EU/IMF har ydet, har været underlagt strenge betingelser. Gennemførelsen af de pågældende programmer forløber planmæssigt og overvåges nøje.
- Adskillige forslag til EU-retsakter, der endnu ikke er vedtaget, kan realisere potentialet for vækst og jobmuligheder, f.eks. inden for tjenesteydelser, og gennem udnyttelse af den digitale økonomi. Kommissionen vil redegøre for de fremskridt, der er gjort som led i vækst- og beskæftigelsespagten, på Det Europæiske Råds møde i juni 2013.
- Kommissionen fremsatte i december 2012 forslag til en ungdomsbeskæftigelsespakke, som bl.a. indeholdt indgåelsen af en europæisk alliance for lærlingeuddannelser. Den foreslog også en ungdomsgaranti, der skal sikre alle unge i EU et kvalitetstilbud om job, efter- eller videreuddannelse, en lære- eller praktikplads, senest fire måneder efter at de har forladt skolen eller er blevet arbejdsløse. Rådet vedtog ungdomsgarantien i april 2013. Som led i den næste flerårige finansielle ramme er der afsat 6 mia. EUR til specifikt at støtte

¹ Først EFSM og EFSF og efterfølgende ESM.

ungdomsgarantien gennem et ungdomsbeskæftigelsesinitiativ i samarbejde med Den Europæiske Socialfond. Siden 2012 har Kommissionen gennem teams til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed bistået de medlemsstater, der har den højeste ungdomsarbejdsløshed, med at omfordele midler fra EU's strukturfonde, så de er målrettet de unge. Den har også stået i spidsen for et partnerskab med en række interessenter, der skal afhjælpe manglen på kundskaber inden for ict i EU og besætte de hundredtusinder af ledige jobs for folk med sådanne kundskaber.

- EU's økonomiske styring er blevet styrket gennem den nyeste lovgivning. Når den gennemføres, vil det øge den igangværende reformproces' troværdighed. Traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union er nu gældende. Stabilitets- og vækstpacten blev styrket, og den nye procedure i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer er nu på plads ("sixpacken"). Ny lovgivning, der styrker samordningen af politikker inden for euroområdet ("tobacken") træder i kraft den 30. maj 2013.
- Yderligere skridt, der skal uddybe ØMU'en, særlig gennem oprettelsen af en bankunion, og supplere rækken af den europæiske stabilitetsmekanismes (ESM) bagstoppermekanismer, vil styrke EU-rammen yderligere. Der er for øjeblikket drøftelser om, hvordan ØMU'ens sociale dimension kan styrkes.
- Så snart, der er opnået enighed om EU's næste flerårige finansielle ramme, kan der iværksættes en ny generation af EU-finansieringsinstrumenter, f.eks. Horisont 2020 inden for forskning og Connecting Europe-faciliteten inden for infrastruktur til støtte for Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Bedre målretning af strukturfondsmidlerne til at fremme vækst, konkurrencedygtighed og beskæftigelse kan stimulere væksten kraftigt i adskillige medlemsstater, hvor en stor andel af de offentlige investeringer er samfinansieret af EU-budgettet. Dette års landespecifikke henstillinger er særlig vigtige, fordi medlemsstaterne og regionerne er ved at fastlægge deres investeringsprioriteter for samhørighedspolitikken for årene 2014-2020.

3. VIGTIGE INDSATSOMRÅDER

Det europæiske semester begynder med Kommissionens offentliggørelse af sin årlige vækstundersøgelse. For 2013 fastholder Kommissionen de fem prioriteter fra 2012:

- fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering
- genetablering af normale lånemuligheder i økonomien
- fremme af vækst og konkurrenceevne i dag og i fremtiden
- håndtering af arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen
- modernisering af den offentlige forvaltning.

Det Europæiske Råd godkendte i marts 2013 disse prioriteter og fastsatte rammerne for medlemsstaternes foranstaltninger på disse områder. Bilag 1 er en oversigt over

henstillingerne for de enkelte medlemsstater som led i denne pakke. I bilag 2 gøres der status over realiseringen af Europa 2020-målene. Supplerende oplysninger findes i de arbejdsdokumenter fra tjenestegrenene og de sammenlignende temadokumenter, der er offentliggjort på Europa 2020-webstedet.

Kommissionen har også fremsat henstillinger for euroområdet. Eurogruppen bør spille en aktiv rolle i styrkelsen af tilsynet med euroområdet ved at sikre sammenhæng i den overordnede politiske kurs og gennemførelse af de reformer, der er nødvendige for stabilitet og vækst i områdets økonomi. Eurogruppen vil også spille en særlig rolle i forhåndsdrøftelsen og -koordineringen af reformer af politikker i fremtiden og i hurtig gennemførelse af beslutninger om politikker, f.eks. af dem, der er nødvendige for overgangen til bankunionen.

Denne pakke af henstillinger bygger også på de grundige undersøgelser, som Kommissionen offentliggjorde den 10. april 2013 som led i proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer. Forslagene til landespecifikke henstillinger for de 13 medlemsstater, der er omfattet af denne procedure, tager hensyn til disse ubalancer.

Fortsættelse af en differentieret og væksthæmrende finanspolitisk konsolidering

Finanspolitisk konsolidering er ikke et mål i sig selv, men et middel, hvormed offentlige myndigheder kan genvinde deres finanspolitiske suverænitæt, så de kan investere i bæredygtig vækst. På baggrund af de store underskud på de offentlige finanser og de stigende gælds niveauer har Kommissionen slået til lyd for behovet for finanspolitisk konsolidering, som er differentieret og væksthæmrende for hvert enkelt land.

Finanspolitisk disciplin og vækst støtter hinanden, forudsat at der træffes de rette foranstaltninger. Det er de baltiske lande et aktuelt eksempel på. Efter at have været i dyb recession oplever Litauen, Letland og Estland nu de højeste økonomiske vækstrater i EU (henholdsvis 3,6 %, 5,6 % og 3,2 % i 2012). De tre lande har fremskyndet deres finanspolitiske konsolidering og genskabt balancen i deres økonomier under meget usikre forhold. De markante forbedringer af landenes konkurrenceevne bærer nu frugt og bidrager til, at de kan konsolidere deres offentlige finanser og nedbringe arbejdsløsheden yderligere, om end den høje risiko for fattigdom og social eksklusion fortsat giver anledning til bekymring.

Den finanspolitiske konsolidering skrider frem over alt i EU. Da underskuddet i EU var på sit højeste i 2009, lå det på 6,9 %, men faldt til 4 % i 2012 for at nå 3,4 % i 2013, efterhånden som et stigende antal medlemsstater fik korrigeret deres uforholdsmæssigt store underskud. Konsolideringskursen mod målene for underskud og gæld, som kan bringe medlemsstaterne ud af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, bygger på de strukturelle underskud. Det indebærer, at hvis en betydelig forværring af den økonomiske situation medfører, at de nominelle mål ikke nås, på trods af at den nødvendige strukturelle indsats er gennemført, kan fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud udskydes. I overensstemmelse med EU's vedtagne rammer er den finanspolitiske konsolideringstakt allerede blevet justeret for Grækenland, Spanien og Portugal, som har fået længere tid til at korrigere deres uforholdsmæssigt store underskud. Kommissionen er nu i gang med at ajourføre sine henstillinger på grundlag af de seneste oplysninger og efter at have vurderet, hvor stor virkning de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, har haft (boks 1).

Boks 1. Situationen i medlemsstaterne for så vidt angår stabilitets- og vækstpakten,

som den fremgår af Kommissionens henstillinger af 29. maj 2013	
Ikke omfattet af procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud	Bulgarien, Tyskland, Irland, Finland, Luxembourg, Sverige
Afslutning af underskudsproceduren	Ungarn, Italien, Litauen, Letland, Rumænien
Fortsat procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud med frister i 2013	Østrig, Danmark, Tjekkiet, Slovakiet
Fortsat procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud med andre frister (2015 eller 2016)	Grækenland, Irland, Cypern, Det Forenede Kongerige
Foreslået udskydelse af fristen for opfyldelsen af finanspolitiske mål – nye frister i 2014, 2015 eller 2016	Spanien, Frankrig, Nederlandene, Polen, Slovenien, Portugal
Første skridt mod indledning af procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud	Malta
Utilstrækkelig indsats for at korrigere uforholdsmæssigt stort underskud – underskudsprocedure intensiveret	Belgien

Takket være foranstaltninger på EU-plan og en række medlemsstaters indsats er rentesatserne på statsgælden faldet, og adskillige lande, der på et tidspunkt var truet af uholdbart høje refinansieringsomkostninger, er nu i stand til at finansiere deres gæld til en langt lavere rente end for et år siden. På grund af den allerede høje gældsætning og omkostningerne ved befolkningens aldring er deres finanspolitiske og finansielle situation dog fortsat skrøbelig.

På den baggrund er det hensigten med at give visse medlemsstater mere tid til at nå deres vedtagne mål at sætte dem i stand til at fremskynde deres indsats for at bringe orden i de offentlige finanser og gennemføre reformer, der for længst skulle have været sat i værk. Reformindsatsen skal intensiveres, så det står til troende, at de ønskede resultater nås inden for de nye frister, og de uforholdsmæssigt store underskud skal korrigeres. Kommissionen vil overvåge situationen tæt og anvende stramme mekanismer for finanspolitisk styring for landene i euroområdet. De finanspolitiske institutioner bør styrkes, både på nationalt og subnationalt plan, ved at gennemføre troværdige og effektive mellemfristede budgetrammer.

Arten af den finanspolitiske konsolidering har også betydning. I mange tilfælde er skatterne blevet hævet i stedet for at nedbringe udgifterne. Det skader generelt væksten mere end den modsatte situation, særlig i lande som i forvejen har et højt beskatningsniveau. Kommissionen kommer med anbefalinger til, hvordan den finanspolitiske tilpasning kan gøres mere vækstfremmende ved at sætte ind både på indtægtssiden og udgiftssiden af de nationale budgetter.

På indtægtssiden er skattesystemets struktur, og særlig ændringen af beskatningsgrundlaget fra arbejdskraft til andre kilder, et afgørende element i de igangværende reformer. Det er en prioritet for mange medlemsstater at begrænse beskatningen af arbejdskraft for at øge incitamentet til at arbejde og nedbringe de forholdsvis høje arbejdskraftsomkostninger, særlig

for lavtuddannede arbejdstagere (se boks 2). Naturligvis skal der kompenseres for disse helt nødvendige reformer med andre indtægtskilder. Øget løbende ejendomsbeskatning møder politisk modstand i flere medlemsstater, men kan udformes, så den kommer til at udgøre en effektiv og fair måde at skaffe offentlige indtægter på. Et andet element i skatteomlægningerne er øgede miljøafgifter, f.eks. gennem beskatning af forureringskilder og drivhusgasemissioner. De kan fremme udviklingen af ny teknologi, fremme ressourceeffektivitet og skabe "grønne" jobs, men der er også behov for at overvåge høje energiprisers virkning for husholdninger og konkurrencedygtighed, således at fremtidige beslutninger kan træffes på grundlag af solid dokumentation.

Større effektivitet og retfærdighed i skattesystemerne kan opnås ved at udvide det eksisterende beskatningsgrundlag. De fleste skattesystemer indeholder visse skattefritagelser, fradrag, særlige satser og andre særordninger, kaldet "skatteudgifter". De er ikke altid berettigede og udgør ikke nødvendigvis effektive midler til at nå deres sociale, miljømæssige eller økonomiske mål. De kan også medføre forskelle i skattemæssig behandling af skatteydere, som ikke altid er berettigede, og dermed gøre skattesystemet mindre retfærdigt. De kan endvidere skabe risiko for manipulation, gøre systemet mere komplekst og øge efterlevelsels- og administrationsomkostningerne. I flere medlemsstater er skatterne hævet, men Kommissionen finder, at der kan gøres mere for at nedbringe skatteudgifterne og -fritagelserne, herunder miljømæssigt og økonomisk skadelige subsidier.

F.eks. udgør de momsindtægter, der faktisk opkræves, blot halvdelen af det beløb, som den fulde anvendelse af standardmomssatsen ville indbringe (graf 1). Differencen afspejler, i hvor høj grad skatnedsættelser, skattesmuthuller, manglende overholdelse og i visse tilfælde ringe skatteforvaltning svækker momssystemets effektivitet.

Graf 1 Faktiske momsindtægter i 2011 (i % af mulige indtægter ved standardsatser)

Kilde: Europa-Kommissionen. Momsindtægtskvoten består af de faktiske opkrævede momsindtægter divideret med produktet af standardmomssatsen og privat nettokonsum. Den høje værdi for Lusmbourg skyldes salg til ikke-hjemmehørende.

Foranstaltninger, der fremmer overholdelsen af skatteregler og bekæmper svig, er afgørende for at gøre skattesystemet mere effektivt og retfærdigt². Foranstaltninger på nationalt plan, EU plan og verdensplan kan virke sammen om at styrke skattesystemerne. Kommissionen er fast besluttet på at anvende alle de redskaber, den har til rådighed, for at intensivere bekæmpelsen

² I december 2012 fremlagde Kommissionen et samlet sæt foranstaltninger til bekæmpelse af skattesvig og -unddragelse på EU-plan og globalt plan.
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/index_en.htm

af skattesvig og -unddragelse og opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med andre medlemsstater at træffe foranstaltninger nationalt og på EU-plan.

Boks 2. Eksempler på de seneste foranstaltninger, der omlægger skattebyrden, så den i mindre grad hæmmer vækst

Belgien har truffet visse foranstaltninger, der nedsætter SMV'ers og visse kategorier af arbejdsgivers socialbidrag. Der er indført en "arbejdsbonus" for lavtlønnede, og den underbygges af en nedsættelse af arbejdsgivernes socialbidrag og et nedslag i personskatterne. Danmark nedsætter gradvis beskatningen af arbejdskraft med henblik på at fremme beskæftigelse og vækst. Ungarn har nedsat udvalgte målgruppers bidrag til socialsikringsordninger. Finland har hævet grundfradrag for at mildne beskatningen af lavtlønnede. Tjekkiet og Irland har planlagt generelle nedsættelser af beskatningen af arbejdskraft.

På udgiftssiden er Kommissionen af den opfattelse, at offentlige investeringer i forskning, innovation og menneskelige ressourcer, herunder større omkostningseffektivitet af udgifterne, skal prioriteres højt. Det er bekymrende, at investeringsniveauet for så vidt angår uddannelse i nogle medlemsstater (Belgien, Grækenland, Italien, Slovakiet og Rumænien) er lavt eller for nedadgående. Det er også muligt at fastholde og styrke udbredelsen af effektiv arbejdsformidling og aktiv beskæftigelsespolitik, f.eks. i form af uddannelse til arbejdsløse, ungdomsgartiordninger, forbedret omkostningseffektivitet af offentlige udgifter på mange områder, herunder sundhed og langtidspleje.

Befolkningens aldring truer de offentlige financers bæredygtighed, fordi udgifterne til sundhed og statsfinansierede pensioner risikerer at stige. Kommission, der ønsker at bidrage til at løfte denne udfordring ved at handle nu, har henstillet til, at den fastsatte minimumspensionsalder hæves i takt med stigningen i den forventede levealder, at ordninger for tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet udfases, og at der gøres en indsats for at fastholde livslang læring og ældre arbejdstageres beskæftigelsesfrekvens. I tabel 1 gøres der status over medlemsstaternes seneste og bebudede ændringer i pensionsalderen.

Tabel 1. Pensionsalder * i EU

	Pensionsalder i 2009	Pensionsalder i 2020	Yderligere forhøjelse efter 2020
	K = kvinde (hvis forskel)	K = kvinde (hvis forskel)	
BE	65	65	
BG	63 K: 60	65 K: 63	
CZ	62 K: 56y8m ⁽¹⁾	63.8 K: 60y6m ⁽¹⁾	67+ ⁽²⁾ i 2044
DK	65	66	67+ ⁽³⁾
DE	65	65.7	67 i 2029
EE	63 K: 61	64	65 i 2026
IE	66	66	68 i 2028
EL	65 K: 60	67	67+ ⁽³⁾
ES	65	66y4m	67+ ⁽³⁾
FR	60 ⁽¹⁾	62 ⁽¹⁾	
IT	65y4m K: 60y4m	66y11m	67+ ⁽³⁾

Kilde: Europa-Kommissionen

*Den alder, hvor der kan udbetales fuld pension uden aktuarmæssig nedsættelse på grund af tidlig tilbagetrækning. Oplysninger, der bygger på lovgivning vedtaget pr. 30. april 2013.

¹⁾ Minimumsalder afhænger af forhold som antallet af børn eller minimum for tilbagelagt forsikringsperiode

²⁾ Foreløbig hæves den med to måneder om året

³⁾ Senere justeringer i takt med stigningen i den forventede levealder

⁴⁾ Fleksibel pensionsalder koblet til nedsættelse i pensionsbeløbet.

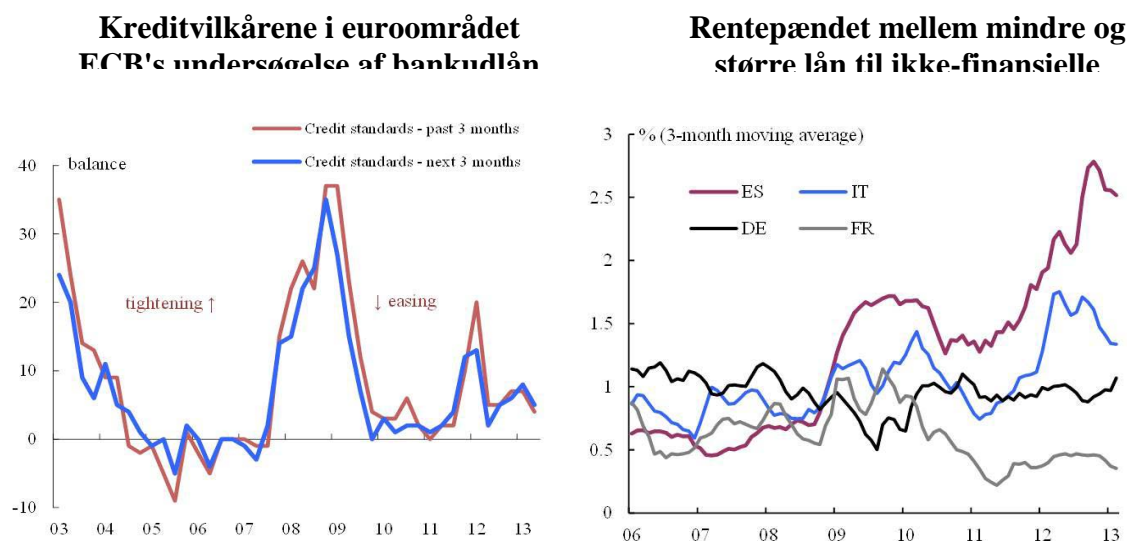
	Pensionsalder i 2009	Pensionsalder i 2020	Yderligere forhøjelse efter 2020
	K = kvinde (hvis forskel)	K = kvinde (hvis forskel)	
CY	65	65+ ⁽³⁾	
LV	62	63y9m	65 i 2025
LT	62y6m K: 60	64 K: 63	65 i 2026
LU	65	65	
HU	62	64	65 i 2022
MT	61 K: 60	63	65 i 2026
NL	65	66y8m	67+ ⁽³⁾
AT	65 K: 60	65 K: 60	65 i 2033
PL	65 K: 60	67 K: 62	67 i 2040
PT	65	65	
RO	63y4m K: 58y4m	65 K: 61	65 / 63 (K) i 2025
SI	63 K: 61	65	
SK	62 K: 57y6m ⁽¹⁾	62+ ⁽³⁾	62+ ⁽³⁾
FI	63-68 ⁽⁴⁾	63-68 ⁽⁴⁾	
SE	61-67 ⁽⁴⁾	61-67 ⁽⁴⁾	
UK	65 K: 60	66	67 i 2028

Inden for sundhed og langtidspleje er udfordringen at finde balancen mellem behovet for universelle ydelser og en aldrende befolknings øgede efterspørgsel, den teknologiske udvikling og stigende patientforventninger i alle aldersklasser. Over 70 % af forhøjelser i de aldersrelaterede udgifter forventes at ske inden for sundhed og langtidspleje. Der er behov for reformer, så de begrænsede offentlige ressourcer anvendes mere effektivt, og der er adgang til pleje af høj kvalitet.

Genetablering af normale lånemuligheder i økonomien

Lånevilkårene, særlig i lande med finansielle problemer, er fortsat stramme, og kreditudbudet er begrænset på trods af den massive støtte fra regeringerne og ECB's lempelige pengepolitik. Situationen er blevet værre, særlig i Grækenland, Irland, Portugal og Slovenien, men også i Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige. Tyskland er det eneste land, hvor SMV'er melder om lettere adgang til banklån. SMV'ers kreditmuligheder hæmmes af investorers bekymring over den ugunstige økonomiske situation. Desuden er den igangværende sanering af banksystemet endnu ikke bragt til ende. Oprydningen af bankernes balancer er stadig højt prioriteret i en række medlemsstater med henblik på at genskabe normale lånemuligheder for de mere produktive dele af økonomien.

Graf 2 Kreditvilkårene er fortsat stramme og kreditmarkederne er opsplittede

I lyset af tidligere uholdbare niveauer for offentlig og privat gældsætning er den igangværende korrektion i den finansielle sektor nødvendig. Tilpasningen bør dog ikke gå længere, end hvad der er nødvendigt, eller forværres af dysfunktionelle, opsplittede markeder. Derfor bør det være politikken at arbejde på at styrke banksektoren og bidrage til at fjerne hindringer for virksomhedsfinansiering og investeringer i infrastruktur.

Fokus er flyttet fra at tilvejebringe kapital til at fjerne svagheder i banksektoren. Der bør foretages kvalitetskontrol af aktiverne i hele EU som led i at genskabe tilliden til bankerne i EU og skabe gennemsigtighed med hensyn til bankers aktiver og passiver. Dermed bør det være muligt at finde frem til eventuelle tilbageværende svage punkter og styrke tilliden i banksektoren som helhed.

Oprettelsen af en banunion på EU-plan med fælles tilsynsmekanisme og fælles afviklingsmekanisme er et vigtigt led i afslutningen af hovedeftersynet af finanssektoren og genetableringen af normale lånemuligheder. Rekapitaliseringen af de banker, der har behov for det, bør afsluttes hurtigt, således at den nye fælles tilsynsmekanisme kan blive helt driftsklar og blive suppleret af en fælles afviklingsmekanisme.

Skabelsen af alternative kilder til finansiering af økonomien, så afhængigheden af bankfinansiering mindskes, skal være en prioritet. Der er tegn på, at virksomhedsfinansieringen gradvis flytter over på kapitalmarkederne, men tendensen er ikke hurtig nok til, at virkningen indtræffer i den nærmeste fremtid. Desuden har SMV'er ofte ikke direkte adgang til kapitalmarkedsfinansiering. Der er vedtaget initiativer såsom nye EU-rammer for investering i venturekapital og i sociale iværksætterfonde, og de vil forbedre situationen. Desuden er EIB's indbetalte kapital blevet øget med 10 mia. EUR, hvilket skulle bidrage til at frigøre op til 180 mia. EUR i yderligere investeringer i hele EU. Disse yderligere finansieringsmidler gør det muligt at udlåne betydeligt mere til SMV'er spredt over et stort geografisk område og mange sektorer. Tempoet i EIB's udlån skal hurtigt øges.

En række andre foranstaltninger bør forberedes på EU- og medlemsstatsniveau med henblik på at lette SMV'ers adgang til bankfinansiering og andre former for finansiering, f.eks. gennem bedre rammer for venturekapital, markeder specielt for SMV'er og SMV-puljer, nye securitiseringsinstrumenter for SMV'er, fastlæggelse af standarder for kreditvurdering af SMV'er og fremme af alternative finansieringskilder som leasing, forsyningskædefinansiering og crowdfunding.

EU's vækst- og beskæftigelsespagt fra juni 2012 understregede vigtigheden af infrastrukturinvesteringer og understregede den rolle, som EU's strukturfonde og EIB spiller på dette område. Initiativet for projektobligationer, der iværksattes i november 2012, kan spille en nyttig rolle i genåbningen af lånekapitalmarkederne i EU for infrastrukturfinansiering. Nu er der behov for at udvide og udvikle det sammen med andre gældsinstrumenter under Connecting Europe-faciliteten (2014-2020). I marts 2013 offentliggjorde Kommissionen en grønbog om langsigtet finansiering³ af den europæiske økonomi, hvori den opfordrer interessenter til at fremkomme med deres synspunkter om, hvordan finansieringen af realøkonomien kan forbedres, og hindringer for langsigtede investeringer kan ryddes af vejen.

Boks 3. Eksempler på de seneste forsøg på at lette erhvervslivets adgang til finansiering

For at afhjælpe stramme lånevilkår har Danmark taget en række initiativer, herunder oprettelsen af en statslig investeringsfond (Dansk Vækstkapital) og en udviklings- og kreditpakke. En anden ordning yder kreditgarantier for mindre banklån i perioden 2013-2015. Den estiske regering støtter virksomhedsfinansiering gennem KredEx, Enterprise Estonia og Estonian Development Fund. Polen har oprettet en ny SMV-garanti og en væksth fond med midler fra EIB og BGK for at stimulere investeringer i venturekapital, privat aktiekapital og mezzaninfonde. Italien har tilskyndet til anvendelse af andre former for finansiering end bankfinansiering, herunder gennem fradrag for virksomhedskapital, oprettelse af en fond for bæredygtig vækst og indførelse af crowdfunding for innovative iværksættervirksomheder. Det Forenede Kongerige har oprettet en ordning for finansiering af udlån, hvor banker kan låne på billigere vilkår af Bank of England, under forudsætning af at de udlåner en del af pengene til erhvervslivet. EU's strukturfonde og ECB støtte adskillige af disse ordninger.

Det er nødvendigt, at medlemsstater som Sverige, Nederlandene og Det Forenede Kongerige gør noget ved det private gælds niveau og husholdningernes sårbarhed i lyset af mulige ændringer på markedet for fast ejendom⁴. Der er allerede truffet visse foranstaltninger, f.eks. lovgivningsmæssige og foranstaltninger, der svækker incitamenterne til at gældsætte sig, bl.a. vedrørende skattefradrag af renter på realkreditlån. Foranstaltninger, der skal hjælpe ubalancer på grund af husholdningernes høje gældsætning og høje huspriser skaber også positive resultater ved at svække virkningen af risikable lån. Medlemsstaterne bør også rette op på tendensen i de fleste selskabsskattesystemer til at begunstige gældsættelse.

Højere vækst og bedre konkurrenceevne i dag og i fremtiden

Mange medlemsstater oplever en nedgang i offentlige og private investeringer⁵ og en forøgelse af opsparingen, fordi virksomhederne og husholdningerne ønsker at nedbringe de

³ COM(2013) 150

⁴ Ubalancerne på dette område er for disse landes vedkommende fundet gennem proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer.

⁵ I 2013 er medlemsstaterne begyndt at få nye indtægter fra bortauktionering af drivhusgasemissionskvoter, som kan anvendes til finansiering af klimavenlige innovationsprojekter.

nuværende gælds niveauer og/eller øge aktivbeholdningen. For de enkelte virksomheder og husholdninger udgør det en nødvendighed, men det har tendens til at nedbringe efterspørgslen og nødvendiggør et samlet sæt af reformer på produktmarkedet og arbejdsmarkedet med henblik på at formindske den negative virkning for vækst og stimulere det langsigtede vækstpotentiale.

Fremskyndelse af vækst og genrejsning af konkurrenceevnen er afgørende for, at opsvinget lykkes og bliver varigt. Som udviklingen på eksportområdet for Irlands, Spaniens og Portugals vedkommende viser, skaber det allerede på kort sigt positive virkninger at foretage justeringer, der forbedrer konkurrenceevnen i relation til både omkostninger og andre faktorer.

Medlemsstater med underskud har behov for at omfordele ressourcerne fra sektorer for ikkehandelsbare varer til sektorer for handelsbare varer. De har behov for at styrke konkurrenceevnen generelt og skabe tjenesteydelser og ikkemarkedsmæssige tjenesteydelser, herunder netjenester. Medlemsstater med overskud kan og bør stimulere den hjemlige efterspørgsel, f.eks. ved at nedsætte høje skatter og socialbidrag, som påhviler lavtlønnede. Den seneste lønudvikling og det robuste arbejdsmarked i landene med overskud vil bidrage til at forøge den hjemlige efterspørgsel og vil have afsmittende virkning andre steder i EU. Medlemsstaterne kan gøre mere for åbne deres servicesektor ved at fjerne uberettigede begrænsninger og hindringer, hvorved investeringerne kan øges og tjenesterne kan gøres prismæssigt tilgængelige for lavindkomstgrupper.

I den seneste tid har det svækket en række medlemsstaters konkurrenceevne, at lønnen er steget hurtigere end produktiviteten. Kommissionen har henstillet til disse stater, at de ser deres lønfastsættelsesmekanismer efter i sømmene, så der skabes parallellitet mellem løn og produktivitet, og der er gjort en indsats for at nå dette mål. Nogle medlemsstater har gennemført lovgivningsreformer eller indført incitament, der skaber en sådan parallellitet. I andre tilfælde er indekseringsordninger blevet ændret delvist, eller deres anvendelse suspenderet, mens de nødvendige strukturreformer, der permanent kæder lønudviklingen sammen med produktiviteten, fortsat manlger. Skønt de landespecifikke henstillinger er blevet fastholdt i 2013, er de blevet omformuleret for at tage hensyn til de ændringer, der er ved at blive gennemført.

Det er åbenlyst, at der er behov for at intensivere innovationsindsatsen i EU, og produktionsstrukturen skal forskydes i retning af aktiviteter, der skaber høj merværdi. Ifølge Kommissionens seneste resultattavle for forsknings- og innovations-EU er der en bred kløft mellem de medlemsstater, der scorer lavest inden for innovation (Bulgarien, Rumænien, Letland og Polen), og dem, der scorer højest (Sverige, Tyskland, Danmark og Finland). Samlet set placerer det EU bagefter en række af EU's vigtigste konkurrenter.

Den svage produktivitet skyldes til dels den begrænsede konkurrence på markederne for produkter og tjenesteydelser, men også dårlige resultater inden for uddannelse og forskning og manglende evne til at omsætte forskningsresultater til varer og tjenesteydelser på markedet. En betydelig af den offentligt finansierede F&U sker på grundlag af direkte støtte. Alternative måder at støtte den innovative kapacitet, f.eks. skatteincitament med henblik på at fremme privat finansiering og strategisk anvendelse af offentlige udbud, bør udvikles.

Servicesektorens store økonomiske og jobmæssige potentiale bliver fortsat ikke udnyttet. Kommissionen skønner, at BNP i EU kunne øges med mellem 0,8 % og 2,6 %, hvis medlemsstaterne fjernede restriktioner for levering af tjenesteydelser i overensstemmelse med

servicedirektivet. Hvis det mest ambitiøse scenario realiseres, kan de største gevinster høstes i Cypern, Estland, Det Forenede Kongerige, Litauen, Nederlandene, Danmark, Østrig, Sverige og Frankrig⁶. Der foreslås konkrete foranstaltninger, der skal øge konkurrencen i servicesektoren særlig ved at fjerne hindringer i detailledet og urimelige begrænsninger inden for de liberale tjenesteydelser og de regulerede erhverv. Den fulde gennemførelse af EU's servicedirektiv kan spille en vigtig rolle i udviklingen af grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og bidrage til at forøge produktiviteten på hjemmemarkederne.

Mere generelt er forbedring af erhvervsmiljøet en prioritet, og der er allerede sket en positiv udvikling på området (se boks 4). Visse af disse eksempler på god praksis vil kunne anvendes i større omfang.

Boks 4. Eksempler på foranstaltninger til udvikling af aktiviteter i servicesektoren

Siden servicedirektivet trådte i kraft, er kravene til selskabsform eller adgang til kapital blevet mindre strenge i Polen, Tyskland, Frankrig, Cypern og Italien. For en række tjenester er kravet om forhåndstilladelse til etablering af virksomheder ophævet i Italien og Frankrig. På detailmarkedet er det i Spanien og Tyskland ikke længere nødvendigt at bestå en økonomisk prøve for at kunne åbne visse former for forretning. Derudover har Malta afskaffet obligatoriske takster for lovregulerede erhverv, hvilket gør det muligt for virksomhederne at fastsætte deres egne priser.

Et støttende erhvervsmiljø er nødvendigt for at fremme etableringen af nye virksomheder og gøre det muligt for de eksisterende at vokse og tiltrække investeringer. Selvom der inden for de seneste fem år er sket forbedringer i erhvervsmiljøet, er der stadig stor forskel mellem medlemsstaterne. Spanien har en ambitiøs plan om at mindske den administrative byrde. Hvis lovforslaget om markedets enhed gennemføres, vil det det første år kunne bidrage med 1,28 % til BNP. Frankrig har varslet en omfattende forenklingsplan, og i Portugal og Litauen er der sket store fremskridt inden for e-indkøb.

Netværksindustriernes kvalitet, dækning og prisrimelighed er afgørende for økonomiens konkurrenceevne. Adskillige henstillinger vedrører udvikling af bredbånd, forbedring af energimarkedets funktion og forbedringer i transportsektoren (jernbaner, lufthavne, havne, vejtransport). Udvikling eller renovering af store infrastrukturer bør i overensstemmelse med EU's prioriteter forblive en vigtig kilde til aktivitet. Jernbanemarkedet er mest åbent i Danmark, Sverige og Det Forenede Kongerige, som alle har oplevet voksende markedsandele i denne sektor.

I den grønne økonomi er jobskabespotentialet endnu ikke udtømt. Ressourceeffektivitet er både økonomisk og miljømæssigt fornuftigt og er en integreret del af vores fremtidige konkurrenceevne. Medlemsstaterne bør som led i moderniseringen af produktionsmetoderne øge deres investeringer, så disse metoder blive mere bæredygtige. Energieffektivitetsforanstaltningerne sakker bagud på trods af deres positive virkninger med hensyn til beskæftigelse og økonomiske besparelser for virksomheder og husstande⁷. Nedbringelse af CO₂-emissionerne fra især transport- og byggesektoren er stadig en klar prioritet i henhold til EU's forpligtelser. Affalds- og genbrugssektorens potentiale bør

⁶ Se http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2012/pdf/ecp_456_en.pdf.

⁷ To medlemsstater har ikke underrettet Kommissionen om deres vejledende energieffektivitetsmål, jf. artikel 3 og 24 i direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU), og ni medlemsstater har indsendt udfuldstående oplysninger.

udnyttes. Det skønnes, at en fuldstændig gennemførelse af EU's affaldslovgivning vil kunne medføre besparelser på 72 mia. EUR årligt, øge sektorens årlige omsætning med 42 mia. EUR og skabe 400 000 job inden 2020⁸.

Håndtering af arbejdsløsheden og krisens sociale konsekvenser

Krisen har haft alvorlige og blivende virkninger på arbejdsløsheden og de sociale forhold i mange egne af Europa. De sociale sikringssystemer har afbødet krisens værste sociale konsekvenser, om end nogle systemer nu er under pres på grund af krisens varighed. Som det fremgår af nedenstående tabel 2, er der en voksende ulighed mellem medlemsstaterne. I visse medlemsstater er arbejdsløsheden steget kraftigt, og antallet af arbejdsløse når meget høje niveauer. Ungdomsarbejdsløsheden (som gennemsnitligt ligger på 23,5 %, men i Spanien og Grækenland er henholdsvis 55,9 og 62,5 %) og det voksende antal langtidsledige (der er gået fra 4,1 % af arbejdsstyrken i 2011 til 4,6 % i 2012) giver anledning til særlig bekymring.

Nogle medlemsstater viser imidlertid solide beskæftigelsesresultater. Østrig har den laveste arbejdsløshed i EU med 4,7 % (marts 2013), mens der er sket en let stigning i den samlede erhvervsfrekvens, som nu ligger over 75 %. I Tyskland er arbejdsløsheden på blot få år faldet fra over 8 % til 5,4 %. I Det Forenede Kongerige er den samlede arbejdsløshed faldet fra 8,2 % i 2011 til 7,7 % i februar 2013.

I adskillige medlemsstater er der – nogle gange i samråd med arbejdsmarkedets parter – blevet indført omfattende arbejdsmarkedsreformer, som har til formål at gøre arbejdsmarkedet mere modstandsdygtigt, og øge den interne og eksterne fleksibilitet, ligesom segmenteringen er nedbragt og overgangen mellem job gjort nemmere. Det er især tilfældet i lande, der er omfattet af programmer. Sådanne reformer vil gradvist skabe resultater. Det er vigtigt, at de tager hensyn til behovet for fremtidig etablering af rettigheder og sikrer de ansattes beskæftigelsesegnethed.

Set ud fra EU's demografiske situation må reformerne nødvendigvis også fokusere på at få kvinder og ældre ud på arbejdsmarkedet ved at sikre, at skatte- og understøttelsessystemerne giver de rette incitamenter til at vende tilbage til og forblive i arbejde. I den forbindelse er udvikling af førskoleundervisning og børnepasningsmuligheder, håndtering af børnefattigdom og forhindring af skolefrafald nøgleværktøjer. Kvalitet, prisrimelighed og tilgængelighed af relaterede tjenester spiller en afgørende rolle.

På kort sigt presses de offentlige arbejdsformidlingers kapacitet til at håndtere det voksende antal arbejdsløse. I flere lande er der behov for mere effektive jobsøgningstjenester og uddannelsesmuligheder, herunder støtte til mobilitetsordninger. Det er bevist, at individuel støtte skaber bedre resultater. I flere af de medlemsstater, hvor arbejdsløsheden er størst, er der imidlertid ikke taget de fornødne skridt - eller de er ikke taget hurtigt nok. Eftersom de er stillet over for voksende krav, bør de offentlige arbejdsformidlinger forsøge at øge deres effektivitet og forbedre samarbejdet.

Den grundlæggende ret til fri bevægelighed, som er fastsat i traktaten, giver beskæftigelsesmuligheder. Det er en af mulighederne for at rette op på misforholdet mellem kvalifikationer og job. Mobilitet på arbejdsmarkedet udgør også en tilpasningsmekanisme i

⁸ Se <http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/study%2012%20FINAL%20REPORT.pdf>.

ØMU'en. Kommissionen vil bruge Den Europæiske Beskæftigelsestjeneste (Eures) til at intensivere og udvide sine aktiviteter, herunder fremme af ungdomsmobilitet.

Tabel 2 Arbejdsløshedsprocenter og antallet af arbejdsløse, samlet set og unge mennesker (under 25 år) – marts 2013

	Arbejdsløshed i %	Antal arbejdsløse (afrundet)	Ungdoms-arbejdsløshed i %	Antal unge arbejdsløse (afrundet)		Arbejdsløshed i %	Antal arbejdsløse (afrundet)	Ungdoms-arbejdsløshed i %	Antal unge arbejdsløse (afrundet)
EU	10,9	26 521 000	23,5	5 690 000	LT	13,1	193 000	24,8	32 000
BE	8,2	403 000	22,4	93 000	LU	5,7	14 000	19,7	3 000
BG	12,6	421 000	29,2	71 000	HU	11,2	486 000	29,7	92 000
CZ	7,3	384 000	19,5	71 000	MT	6,5	12 000	14,7	4 000
DK	7,2	210 000	14,5	65 000	NL	6,4	573 000	10,5	150 000
DE	5,4	2 291 000	7,6	344 000	AT	4,7	207 000	7,6	46 000
EE	9,4	66 000	21,9	15 000	PL	10,7	1 871 000	28,0	446 000
IE	14,1	301 000	30,3	65 000	PT	17,5	939 000	38,3	154 000
EL	27,0	1 320 000	62,5	186 000	RO	6,7	666 000	22,2	181 000
ES	26,7	6 080 000	55,9	960 000	SI	9,9	102 000	24,4	17 000
FR	11,0	3 254 000	26,5	773 000	SK	14,5	389 000	34,5	74 000
IT	11,5	2 950 000	38,4	631 000	FI	8,2	219 000	19,8	66 000
CY	14,2	63 000	32,3	14 000	SE	8,4	428 000	25,1	168 000
LV	14,3	150 000	24,8	25 000	UK	7,7	2 452 000	20,2	914 000

* Marts 2013 eller seneste tilgængelige data.

Kilde: Europa-Kommissionen.

Der er ligeledes behov for en grundlæggende vurdering af, hvordan tilrådighedsstillelsen af uddannelse og erhvervsuddannelse gøres mere gennemsigtig og effektiv, hvordan der skabes bedre overensstemmelse mellem kvalifikationer og ledige job, og hvordan synergien mellem forskellige uddannelsesudbydere styrkes. Antallet af unge, der forlader skolen i utide, især unge fra dårligt stillede familier eller unge med indvandrerbaggrund, er stadig på et urimeligt højt niveau i mange medlemsstater, og mulighederne for livslang læring er suboptimale. Skolefrafaldet er over EU-gennemsnittet i Malta, Spanien, Portugal, Italien, Rumænien og Det Forenede Kongerige⁹, mens der i Bulgarien, Rumænien, Grækenland, Ungarn og Slovakiet er færrest, der deltager i livslang læring¹⁰. Disse problemer fandtes også før krisen, men er specielt store nu i forhold til omfanget af de økonomiske justeringer, der finder sted, og udsigten til længere arbejdsliv. Uoverensstemmelser mellem efterspurgte og udbudte kvalifikationer og flaskehalse i mange regioner og sektorer er yderligere bevis på visse uddannelses- og efteruddannelsessystemers mangler.

Adskillige medlemsstater har påbegyndt reformer af deres erhvervsuddannelsessystemer for at tilpasse de unges kvalifikationer og kompetencer til arbejdsmarkedets behov. En række medlemsstater har skabt grundlaget for lærepladser af høj kvalitet og tosporede erhvervsuddannelser (Grækenland, Spanien, Italien, Letland, Portugal, Slovakiet), selvom der stadig er tale om de indledende faser, og der er behov for, at arbejdsmarkedets parter er stærkt engagerede, for at det skal lykkes. Andre lande har iværksat reformer, der skal øge

⁹ Se http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/themes/22_quality_of_education_and_training.pdf.

¹⁰ Se http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/themes/21_early_school_leaving.pdf.

effektiviteten ved de videre uddannelsessystemer for at mindske frafaldet og tilpasse systemerne til arbejdsmarkedets behov (Østrig, Italien, Polen), og i stigende grad anvende resultatorienterede finansieringsmodeller til at nå disse mål (Tjekkiet, Ungarn, Slovakiet, Det Forenede Kongerige).

Unge mennesker er i særlig grad påvirket af den stigende arbejdsløshed. Der er iværksat vigtige tiltag på EU-niveau for at støtte de nationale og regionale strategier (boks 5).

Boks 5. Indførelse af EU-ungdomsgarantien

Medlemsstaterne har på forslag fra Kommissionen indvilliget i at indføre en ungdomsgaranti, der skal give alle unge under 25 år et kvalitetstilbud om beskæftigelse, videreuddannelse, læreplads eller praktikplads inden for fire måneder efter, at den unge er blevet arbejdsløs eller har stoppet sin uddannelse.

Finland har indført en garanti, der giver unge mennesker under 25 (under 30 for nyuddannede) et job, en praktikplads, efteruddannelse, en studieplads, en periode på værksted eller rehabilitering inden for de første 3 måneders arbejdsløshed. I Østrig er der indført en job- og uddannelsesgaranti for unge mellem 19 og 24 år. Arbejdsløse unge tilbydes job, målrettet erhvervsuddannelse eller støttet beskæftigelse inden for de første seks måneder efter, at de er registreret hos den offentlige arbejdsformidling. Strategien i Sverige er at styrke de unge arbejdsløse, først gennem tre måneders intensiv hjælp til jobsøgning, fulgt af en aktiv matchingproces kombineret med en læreplads eller mere uddannelse.

Kommissionen har foreslået lanceringen af et ungdomsbeskæftigelsesinitiativ, hvilket Det Europæiske Råd har indvilliget i. Initiativet vil i løbet af den næste flerårige finansieringsperiode (2014-2020) stille 6 mia. EUR til rådighed for at støtte unge, der ikke har arbejde, uddannelse eller erhvervsuddannelse, i regioner med en ungdomsarbejdsløshedsprocent på over 25. Initiativet kan spille en vigtig rolle med hensyn til gennemførelsen af ungdomsgarantien.

Krisens alvorlige sociale konsekvenser får fattigdomsniveauet til at stige i adskillige medlemsstater. Visse lande øger indsatsen for at tackle fattigdom og social eksklusion, men det kræver mere at styrke de sociale sikkerhedsnet og øge ydelsernes tilstrækkelighed og omkostningseffektivitet, hvilket kan ske gennem større målrettethed, administrativ forenkling og bedre udnyttelse af rettigheder. De langtidslidende bør støttes, så de atter får kontakt til arbejdsmarkedet, og social bistand og aktiveringstiltag er i den forbindelse afgørende.

Modernisering af den offentlige forvaltning

Krisen har vist, at svagheder i den offentlige forvaltning kan forringe medlemsstaternes muligheder for at gennemføre moderne, reformorienterede økonomiske og sociale politikker. Behovet for at modernisere de offentlige forvaltninger i medlemsstaterne er tydeligt. Der er både behov for at gennemgå visse offentlige arbejdsformidlinger og manglen på økonomisk analytisk kapacitet til at udforme og gennemføre strukturreformer, forbedre forvaltningen og øge udnyttelsen af midler fra EU's strukturfonde.

Moderniseringen af den offentlige forvaltning kræver, at det strategiske design og gennemførelsen bliver styrket. Ministerier og offentlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau bør blive bedre til at definere de vigtigste udfordringer og tiltag, der er rettet mod disse udfordringer, vurdere indgrebenes økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger og opstille passende handlingsplaner med klare delmål. En integreret tilgang er dog altafgørende; for at undgå en spredning af reformstrategier for den offentlige forvaltning

bør udvikling og gennemførelse af sådanne strategier nøje koordineres på tværs af alle relevante tjenestegrene.

En moderne offentlig forvaltning er afgørende for at underbygge udformningen og gennemførelsen af politikker, der skal skabe beskæftigelse, vækst og øget konkurrenceevne. F.eks. kræver udviklingen af et gunstigt miljø for SMV'er bl.a. mindskelse af den administrative byrde i forbindelse med etablering af nye virksomheder og en administrativ ramme, der fremmer innovation. Det kræver igen, at de offentlige myndigheders administrative kapacitet styrkes, og at onlinetjenester og moderne informationsinfrastrukturer støttes.

En dygtig stab af offentligt administrationspersonale er vigtig, især i en krisetid, hvor der er pres på de offentlige finanser. Det er ikke kun et spørgsmål om evnen til at tiltrække men også at holde fast i dygtigt personale og dermed sikre, at det fortsat er attraktivt at arbejde inden for offentlig administration. Det kræver først og fremmest stærke ansættelsespolitikker, ordninger for forfremmelse og karriereudvikling og fremme af lederskab, bl.a. gennem uddannelse.

Visse medlemsstater skærer ned på antallet af offentligt ansatte, mens andre investerer i e-forvaltning for at øge effektiviteten og omkostningseffektiviteten. Krisen har også dels afsløret de negative økonomiske virkninger ved langsomme og forældede retssystemer, dels hvor vigtig retsvæsenets kvalitet, uafhængighed og effektivitet er for at bibeholde eller genvinde investorernes tillid. Nogle medlemsstater tager nu skridt til at gennemgå deres insolvenslovgivning, øge effektiviteten ved deres retssystemer (Portugal og Spanien), mens Kommissionen har rettet henstilling til andre (Malta, Rumænien, Italien, Slovakiet, Ungarn, Letland og Bulgarien) om at skride hurtigere og mere effektivt til handling og/eller træffe foranstaltninger, der skal styrke retsvæsenets uafhængighed. Det er ligeledes nødvendigt med reformer af skatteforvaltningen og -lovgivningen for at forbedre skatteydernes overholdelse af reglerne og reducere omkostningerne i forbindelse med administration og overholdelse.

Boks 6. Eksempler på nylige foranstaltninger, der skal sikre overholdelse af skattereglerne, og forbedre skatteforvaltningens effektivitet

Landene er ved at indføre både frivillige foranstaltninger og håndhævelsespolitikker for at forbedre overholdelsen af skattereglerne. Sammensætningen af foranstaltninger afhænger af nationale omstændigheder. Belgien har firdoblet bøderne for skattesvig, og skattemyndighederne har fået øget adgang til personoplysninger. Bulgarien har indført supplerende e-tjenester og udvidet sine kommunikationskanaler med et informationscenter for det nationale opkrævningskontor, så anvendelsen af oplysninger fra tredjemand øges. Tjekkiet arbejder fortsat på at ensrette skattemyndighedens organisation (og bevæger sig mod etablering af et integreret opkrævningskontor) og har øget sin risikostyringskapacitet ved at indføre konceptet "upålidelig momspligtig". Italien har på den ene side øget kontrollen, indført strengere sanktioner og skærpet skatteydernes oplysningspligt. På den anden side har landet også truffet en række forenklingsforanstaltninger. Litauen har forbedret sin strategi for overholdelse af lovgivningen og øget hjælpen til skatteyderne, men har samtidig også øget kontrollen af især kontantransaktioner. Slovakiet har forbedret sin risikostyringsteknik med hensyn til momssvig og har taget skridt til bekæmpelse af skatteunddragelse ved at gøre det obligatorisk at anvende elektronisk betaling over en vis beløbsgrænse.

4. KONKLUSION

De økonomiske korttidsudsigter i Europa er stadig ringe, men mange af de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer, er med til at hjælpe EU ud af krisen. De nuværende betalingsbalanceunderskud er ved at mindskes i euroområdet, og den løbende betalingsbalance bevæger sig mod et overskud. Indsatsen for at genskabe den økonomiske balance skal fortsætte i alle medlemsstater. Underskudslande skal forbedre deres konkurrenceevne, mens overskudslande skal fjerne de hindringer, der er for vækst i den indenlandske efterspørgsel.

Der bør iværksættes omfattende strukturreformer, da der ikke er tale om en almindelig konjunkturedgang. Men det tager ofte tid, før der kan ses konkrete resultater, og tidligere erfaringer viser, at der vil gå en længere periode, før beskæftigelsessituationen ændrer sig. Det er afgørende med en beskæftigelsespolitik, især hvad angår bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed. Den ekstra tid, der er foreslået til finanspolitisk konsolidering i visse medlemsstater, bør bruges til gennemførelse af ambitiøse strukturreformer for at øge tilpasningsevnen og fremme vækst og beskæftigelse. Endnu vigtigere er det at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed, herunder ved at fremskynde beslutningstagning og mobilisere midler på nationalt niveau. Den ungdomsgaranti, som Kommissionen har foreslået, og som nu vedtages af medlemsstaterne, er en vigtig del af indsatsen og bør hurtigt træde i kraft på nationalt niveau. Opnåelse af endelig aftale om den næste flerårige finansielle ramme, der vil stille flere målrettede midler til rådighed til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, bør ligeledes prioriteres højt.

For at højne investeringsniveauet i især Sydeuropa er det vigtigt at genskabe finanssektorens evne til at kanalisere opsparede midler til de mest produktive formål. EU's institutioner, herunder Den Europæiske Investeringsbank, bør på alle måder være målrettet mod at yde denne indsats, specielt hvad angår SMV'ernes adgang til finansiering. Det er ligeledes vigtigt for EU's økonomi, at den flerårige finansielle ramme 2014-2020 bliver vedtaget og gennemført. Kommissionen anmoder Europa-Parlamentet og Rådet om hurtigt at nå til enighed. Medlemsstaterne bør samtidig fremskynde deres forberedelser til den næste flerårige finansielle ramme, så EU's samfinansiering af investeringer og støtteforanstaltninger for beskæftigelse kan være tilgængelig fra starten af 2014 og støtte gennemførelsen af de reformer, der kræves i de landespecifikke henstillinger. Samtidig er hurtige fremskridt i bankunionen nødvendige for at genskabe tilliden. Vi må på kort sigt sikre, at bankerne har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, så de kan varetage deres opgave som finansieringsvirksomhed og bidrage til at styrke Europas vækstpotentiale.

Processen med det europæiske semester er nu veletableret og sigter mod en mere sammenhængende udformning af politikker i EU. Den tager højde for hvert enkelt lands specielle situation, mens den skaber synergi på tværs af landene under hensyntagen til EU-medlemsstaternes indbyrdes uafhængighed. Kommissionen har i forbindelse med det europæiske semester for 2013 øget den politiske og tekniske kontakt med medlemsstaterne, og mange medlemsstater har gjort en større indsats for at inddrage nationale regeringer, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet i udviklingen og drøftelsen af de nationale reformprogrammer. Det er afgørende, at landene tager ejerskab af reformprocessen, hvis den skal skabe positive resultater.

Europa er ved at vedtage en lang række reformer, som vil skabe ny bæredygtig vækst med stor beskæftigelse. Vi kan ikke på hverken nationalt niveau eller EU-plan sænke paraderne

over for disse udfordringer. Gennemførelse af strukturreformer vil være på den fælles europæiske dagsorden for de kommende måneder. Ved at danne fælles front i EU og på nationalt niveau kan vi lede Europa væk fra den nuværende krise og mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

BILAG 1 - OVERSIGT OVER LANDESPECIFIKKE HENSTILLINGER FOR 2013-2014

	Offentlige finanser				Finanssektoren		Strukturreformer					Beskæftigelse og socialpolitik				
	Sunde offentlige finanser	Pensions- og sundhedssystemer	Finanspolitiske rammer	Beskatning	Bankvæsen og adgang til finansiering	Boligmarked	Netværksindustrier	Konkurrence i service-sektoren	Offentlige tjenester og regulering	F&U og innovation	Ressourceeffektivitet	Arbejds-markedets deltagelse	Beskæftigelsespolitik	Lønfastsættelsesmekanismer	Segmentering af arbejdsmarkedet	Uddannelse
AT																
BE																
BG																
CZ																
DE																
DK																
EE																
ES																
FI																
FR																
HU																
IT																
LT																
LU																
LV																
MT																
NL																
PL																
RO																
SE																
SI																
SK																
UK																

Note: Kommissionens henstillinger for 2013-2014 fremlagt den 29. maj 2013. Cypern, Grækenland, Irland og Portugal bør gennemføre forpligtelser under EU's/IMF's finansielle bistandsprogrammer. Yderligere oplysninger findes på http://ec.europa.eu/europe2020/index_da.htm.

BILAG 2 – OVERSIGT OVER EUROPA 2020-MÅLENE¹¹

* Lande, som har udtrykt deres nationale mål i forhold til en anden indikator end EU's overordnede måлиндikator

Medlemsstaternes mål	Beskæftigelses-rate (i %)	F&U i % af BNP	Emmissions-reduktions-mål (sammenlignet med 2005-niveauet) ¹²	Vedvarende energi	Energieffektivitet ¹³	Personer, der forlader skolen tidligt (i %)	Videregående uddannelse (i %)	Nedbringelse af antallet af personer, der er truet af fattigdom eller social eksklusion
EU's overordnede mål	75%	3%	-20% (sammenlignet med 1990-niveau)	20%	20%	10%	40%	20 000 000
Beregnet EU	73,70-74%	2,65-2,72%	-20% (sammenlignet med 1990-niveau)	20%	n.a	10,3-10,5%	37,6-38,0% ¹⁴	
AT	77-78%	3,76%	-16%	34%	31,5	9,5%	38% (inklusive ISCED 4, som i 2010 var ca. 12%)	235 000
BE	73,2%	3,0%	-15%	13%		9,5%	47%	380 000

¹¹ De nationale mål ifølge de nationale reformprogrammer fra april 2013.

¹² De nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner, der er fastsat i beslutning 2009/406/EF ("indsatsfordelingsbeslutningen"), drejer sig om emissioner ikke omfattet af emissionshandelssystemet. Emissioner omfattet af emissionshandelssystemet skal reduceres med 21 % i forhold til 2005. Det vil give en samlet emissionsreduktion på 20 % i forhold til 1990.

¹³ Det er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU), at Unionens energiforbrug i 2020 maksimalt må være 1 474 Mtoe primærenergi eller maksimalt 1 078 Mtoe endelig energi. Alle undtagen to medlemsstater (Tjekkiet og Luxembourg) har fastsat deres mål inden den 30. april 2013, men ikke udtrykt disse mål i primær og endelig energi i henhold til direktivet. Det forklarer, hvorfor der mangler oplysninger for visse medlemsstater, og hvorfor skønnet på EU-niveau mangler. Denne tabel viser kun niveauet for det primære energiforbrug i 2020 udtrykt i Mtoe. "*" betyder, at målet er foreløbigt.

¹⁴ Beregningen omfatter ikke ISCED 4 (Tyskland, Østrig).

BG	76%	1,5%	20%	16%		11%	36%	260 000*
CY	75-77%	0,5%	-5%	13%	2,8	10%	46%	27 000
CZ	75%	(kun den offentlige sektor)	9%	13%		5,5%	32%	Fastholdelse af antallet af personer, der er truet af fattigdom eller social eksklusion på 2008-niveauet (15,3 % af den samlede befolkning) med bestræbelser på at nedbringe tallet med 30 000
DE	77%	3%	-14%	18%	251,0	<10%	42 % (inklusive ISCED 4, som i 2010 var 11,4 %)	320 000 (langtidsledige)*
DK	80%	3%	-20%	30%	17,8	<10%	Mindst 40%	22 000 (personer i husstande med meget lav arbejdsintensitet)*
EE	76%	3%	11%	25%	6,5	9,5%	40%	61 860 personer truet af fattigdom*
EL	70%	0,67%	-4%	18%	27,1	under 10%	32%	450 000
ES	74%	2%	-10%	20%		15%	44%	1 400 000-1 500 000
FI	78%	4%	-16%	38%	35,9	8%	42% (snæver national definition)	150 000
FR	75%	3%	-14%	23%	236,3	9,5%	50%	P.t. intet nyt mål (målet var gældende indtil 2012)*
HU	75%	1,8%	10%	14,65%	26,6	10%	30,3%	450 000
IE	69-71%	ca. 2-2,5 % af BNP	-20%	16%	13,9	8%	60%	200 000*
IT	67-69%	1,53%	-13%	17%	158,0	15-16%	26-27%	2 200 000
LT	72.8%	1,9%	15%	23%		<9%	40%	170 000
LU	73%	2,3-2,6%	-20%	11%		<10%	66%	6 000

LV	73%	1,5%	17%	40%	5,23*	13,4%	34-36%	121 000*
MT	62,9%	0,67%	5%	10%	0,825	29%	33%	6 560
NL	80 %	2,5 %	-16%	14%	.	<8 %	>40% 45% forventet i 2020	93 000*
PL	71%	1,7%	14%	15,48%	96*	4,5%	45%	1 500 000
PT	75%	3%	1%	31%	22,5	10%	40%	200 000
RO	70%	2%	19%	24%		11,3%	26,7%	580 000
SE	Langt over 80 %	Ca. 4 %	-17%	49%	36,7-66,0	<10%	40-45%	Nedbringelse af andelen af mænd og kvinder der ikke indgår i arbejdsstyrken (bortset fra fuldtidsstuderende), langtidsledige og langtids sygemedte til godt under 14 % inden 2020*
SI	75%	3%	4%	25%		5%	40%	40 000
SK	72%	1,2%	13%	14%	16,2	6%	40%	170 000
UK	Intet mål i det nationale reformprogram	Intet mål i det nationale reformprogram	-16%	15%	177,6	Intet mål i det nationale reformprogram	Intet mål i det nationale reformprogram	Eksisterende numeriske mål i lov fra 2010 om børnefattigdom*
HR¹⁵	59%	1,4%	+26%	20%		4%	35%	100 000